

На 2 августъ Никола Войводовъ и Цвѣтко Павловъ ставатъ жертва на предателство въ австрийския параходъ „Германия“ на русенското пристанище, въ който били нападнати и избити¹⁾

По Великденъ 1867 година чета бѣ нахълтала въ северна Добруджа.

Както въ началото на 1866 година, която сжщо бѣ размирна за турцитѣ, защото трѣбваше да се справятъ съ възпламененитѣ глави на бунтовниците отъ четитѣ на Филипъ-Тотю и други на Панайотъ Хитовъ, тъй и тази — 1867 год. донесла тревожни известия за турската власть и населението ѝ изъ предѣлитѣ на империята. Слухове тежки долетѣли изъ Пловдивско. Разказвало се, че изъ Родопитѣ около Бачковския манастиръ се криели бунтовници, нѣкъде около село Кукленъ и манастира му изъ горитѣ видѣли непознати въоръжени люде, около с. Марково разбойници се мѣрнали, внезапно изкочили изъ храститѣ край пѣтя, присрѣщнали нѣкои овчари и имъ искали хлѣбъ. Нѣкои дори разказвали, че видѣли двама отъ тия непознати люде седнали въ кафенето на Куршумъ-ханъ въ Пловдивъ и спокойно си пиели кафето.

Българитѣ посрѣщали тия слухове съ радостъ — турската власть съ заплаха къмъ

¹⁾ Г. Г. Димитровъ, Княжество България, страница 284; Змей Горянинъ, Дунавътъ тече, г. I, стр.